

SAMOBORSKI LIST

Godina XXXI. U SAMOBORU, 1. STUDENOGA 1944.

BROJ 11.

Svi Sveti

Danas na dan Svih Svetih, pohađaju se grobovi naših mladih i dragih pokojnika. Magla je zastrla bregove i doline, mlće je požutjelo i otpada s drveća, a zvana tužno zvone.

Na groblje dolaze građani i seljaci, da okite grobove dragih pokojnika i da im upale po koju svećicu i izmole molitvu za pokoj njihove duše.

Dan Svih Svetih i Dušni dan od davnine su posvećeni uspomenama na drage naše pokojnike.

Ovih se dana sjećamo i onih žrtava sahranjenih na našem groblju iz vremena prošlog svjetskog rata, a napose pak naših mladih Ustasa i Domobrana, koji su položili na oltar Domovine svoje mlade živote za slobodu naše nezavisne Države Hrvatske. A isto tako i onih naših dragih, koji nisu sahranjeni na našem groblju, već u drugim mjestima naše Domovine.

Neka im ja slava!

Pokoj im vječni!

Jedan poziv plemenitim srcima Samobora i okolice

Prije nekoliko mjeseci doseli su u našu sredinu veleč. otc. Dominikanci. Na taj način prisilile su ih teške nesreće, koje su zadesile, skoro uništile, njihovu provinciju, koja je bila ponos i sreća naše, izpačene Dalmatinske Hrvatske. Ne samo da nису pošteđeni od nesreća koje su snale našu dragu Dalmaciju, već su čak i najteže pogođeni.

Od osam dalmatinskih samostana i devetog zagrebačkog, do danas je potpuno uništeno pet, a djelomično šest, dok se sudbina dvaju samostana nije ništa poznato. Najveća pak njihova nesreća, katastrofa zagrebačkog samostana, u kome je palo žrtvom osam redovnika, većinom mladih profesora, koji su najviše obećavali i radu i nauku.

Ostali redovnici morali su se raziti diljem domovine, pa se tako brojni našli u o. o. Franjevac došli i u naš Samobor.

Pravo ovih redovnika dobro je poznato, da su u tradiciji Dalmatinske provincije da drage pomoći u slučaju da

i traže pomoć. Ali izvanredne prilike izazivlju i izvanredne postupke. Otc. Dominikanci na nekoliko naših, nleasu u stanju doći ni do najpotrebnijih sredstava za život, ni više, što je zima na domaku, a sve njihove stvari, čak odjeća i knjige, ili su propale u ruševinama, ili su ostale u napuštenim samostanima, jer ih nису mogli ili smjeli nositi sa sobom.

Oni sami ne usuduju se zatražiti pomoć od pučanstva Samobora i okolice, niti su to do sada u ikofem obliku učinili.

To ipak ne umanjuje našu dužnost, da im pomognemo. Za to se plać ovih redaka usuduje preporučiti plemenitim Samoborcima, bez obzira da li stanuju u samom Samoboru ili okolici, da vel. otcima pripomognu čim mogu, bilo hranom, novcem ili čim bilo, siguran, da će oni mnogostruko usvratiti molitvom i radom, koji spada u njihov djelokrug i mogućnost.

Prijatelj.

naš i visoko poštivane i u Samoboru, osobito gđa Maja Bruni-Pečić koja već duže vremena stalno boravi u Samoboru.

IZPOVJESNICA NARODNE ZAŠTITE SAMOBOR.

Pozivaju se, da pojedini posjednici, osobito koje su u posjedni od njihovih plaća toliko, da im se u slučaju potrebe i. j. koliko su vremena i sredstva za pomoć.

U slučaju potrebe, da redovnici, koji su u posjedni od njihovih plaća toliko, da im se u slučaju potrebe i. j. koliko su vremena i sredstva za pomoć.

U slučaju potrebe, da redovnici, koji su u posjedni od njihovih plaća toliko, da im se u slučaju potrebe i. j. koliko su vremena i sredstva za pomoć.

eme dok traje uzbuna, bit će prisiljeno Zapovjedništvo Narodne Zaštite tražiti, da im se sve do sada obustavljene izplate naknadno izplate, jer su protupropisno uztegnute.

Upozoruje se građanstvo, da se uzbuna, kako nema struje daje velikim zvonom i to zvonjavom u jednu srtnu, a svršetak sa običnom zvonjavom velikog zvona kroz kroz par časaka.

Primjećuje se, da pojedini građani ne zamračuju dovoljno svoje prozore, a pojedinci uobće ni ne zamračuju, pa se poziva građanstvo, da se točno drži propisa o zamračivanju, jer će svaki prekršitelj biti prijavljen kotarskoj oblasti.

Upozorava se građanstvo, da se za vrijeme preljetanja neprijateljskih zrakoplova sklone sa ulica, a ne da stane na sred ulica i broji zrakoplova, jer može svaki pojedinac biti iznenada obasut strojničkom vatrom sa istih zrakoplova, te tako svojom nepažnjom i stradati.

Zapovjedništvo.

Odlazak župnika

Krajem mjeseca rujna o. g. ostavio nas je naš vrijedni i zaslužni župnik preč. g. Juraj Kocijančić, kanonik prvostolne crkve, preselivši se u Zagreb na svoje određeno mjesto. Njegov zaslužni rad na polju vjerskom i prosvjetnom podigao ga je na kanoničku čast.

Postavši samoborskim župnikom dao se je kao dobar pastir svim srcem i dušom na dušobrižnički i prosvjetni rad u svojoj župi, u svom rodnom mjestu, ulažući sve svoje duševne i fizičke sile na dobro stada svoja i dragog mu Samobora, te je kroz dvanaestogodišnji svoj rad ostavio trajne tragove na polju vjerskom i prosvjetnom.

Kao odličan propovjednik bio je pravi duhovni vođa postavljen vjerskim uaruženjima u župi i Katoličkoj Akciji, nastojeći da u sve slojeve prostrane naše župe prodre duh vjere i vjerskoga života. — Njegova je zamisao bila da su naša vjerska udruženja došla do svojih simbola, društvenih barjaka. Priredba Euharistijskog Kongresa u Samoboru, te podignuće spomenika Blaženoj Djevici Mariji pred župnom crkvom, njegovo je djelo.

Kao osnivač Pučke knjižnice i čitaonice, te kao predsjednik iste posvećivao joj je pažnju i nastojao da se ona održi i što više proširi. Podignuće »Hrvatskoga Doma« njegova je zamisao i njegovom je suradnjom i sagrađen. — Kao pisac vrlo uspješnog igrokaza »Osvit Hrvatake«, uložio je mnogo truda, te se u tom djelu odražuje sva njegova duša svećenička i hrvatska. — Kao čovjek i svećenik blag je i plemenita srdca, te je svakoga, koji bi s njime došao u doticaj morao osvojiti.

Zelimo mu od svega srдца, da ga Gospodin još dugo usdrži svjež i krepka na dobrobit svete vjere i naroda hrvatskoga. — Njegovomu nasljedniku preč. g. župniku Kofanderu želimo mnogo uspjeha u nastavljenom radu.

F. M.

Rado uvrćujemo ovaj članak, a mi sa svoje strane još dodajemo, da je preč. g. Kocijančić bio uvijek revan suradnik našega lista i bio nam svakom prilikom na pomoć svojim plodnim perom.

Nadamo se, da nas ne će zaboraviti ni sada u Zagrebu, i da će nas se rado sjetiti svojom suradnjom, kad god mu to prilike dopušta.

Uredništvo.

IZ USTASKOG LOGORA SAMOBOR.

Dostiva se članstvo ustaskog pokreta u Samoboru, da prigodom blagdana Svih Svetih posjeti i grobove palih ustaskih boraca.

Ustaska mladež će kao i prošle godine okititi njihove grobove, a Ustaski logor Samobor će u ime svih ustasa kotara Samobora položiti vijence s ovim nadpisom: »Palim ustaskim borcima, Ustaski kotar Samobor«.

Isto tako položiti će se vijenci i na grobove ubijenih ustaskih dužnosnika braće Lovćenca na groblju u Sv. Nedelji.

Ustaski logor Samobor.

VIESTI IZ TRGOVIŠTNOG POGLAVARSTVA

Opunomoćenik predsjedništva vlade za samovozni promet i popunidbu izdao je sljedeću naredbu:

Naređujem, da sva vojna i posebnička samovozna vozila za vrijeme kretanja nastupom noći, imaju voziti sa zasjenjenim svjetiljkama i da se strogo drže određenih propisa, jer će svako neoprezno osvjetljivanje i zasjelijavanje, osobito u gradu, biti najstrožije kažnjeno, a posebnička vozila oduzeta.

Zabranjujem, svima vojnim i posebničkim samovozima, da se kreću po gradu i mjestu s više od 40 km na sat, radi skisakoće kolnika nastupom jesenskih i zimskih kišnih dana. Svaka nesreća prouzročena posebničkim vozilom radi prebrze vožnje, kaznit će se oduzimanjem motornog vozila i presudom do tri godine prisilnog rada u koncentracionom logoru, dok će vojne osobe biti stavljene pred ratni sud.

Kod prelaza preko mostova i mitnica imaju sva motorna vozila voziti s najviše 5—10 km na sat, a na znak i zahtjev vojnih mitničara stati, radi pregleda izprava i sadržaja u kolima. Vozila, koja se ne bi držala ove odredbe kod ulaza ili izlaza iz gradova i mjesta, bit će vlasniku oduzeta, roba zaplijenjena u korist države i vozar uhićen na mjestu, dok će vozači vojnih samovoza biti stavljeni odmah u pritvor.

Svako samovozno vozilo, koje se ne bude pokoravalo i stalo, bit će izloženo opasnosti, jer su sve vojno-redarstvene okolice dobile strogu zapovied, u slučaju bipokušaja biega upotriebiti vatreno oružje na svim otvorenim cestama, bez razlike, da li se radi o vojnim ili posebničkim vozilima.

Razdjel rizičke straže u Samoboru dopisom od 25. listopada 1944. br. 2415 upozoruje pučanstvo mjesta Samobor t. j. proizvođačje vina i rakije vlastitog uroda sa vlastitog zemljišta na sljedeće:

1. Proizvođačji vina i rakije vlastitog uroda sa vlastitog zemljišta koji se ne bave trgovinom, točnjem pica, dužni su prijaviti svoj urod najdalje do 20. studenoga 1944. a rakiju nakon izvršenog proizvoda. — Prijaviti se imaju i najmanje količine.

2. Proizvođačji vina koji se bave trgovinom ili prekupljavanjem grožđa — točnici pica vlastitog uroda i s vlastitog zemljišta imaju prijaviti svoj urod najkasnije do 24. studenoga 1944., i ujedno su dužni zamoliti odobrenje za kućnu uporabu bez trošarine i to pismeno uz dokaz o posjedu vlastitog vinograda, broja čokota, količina vina i broj kućnih članova obitelji s poslugom starijom od 15 godina za vino, a za rakiju starijom preko 18 godina.

3. Proizvođačji koji ne stanuju u mjestu vinograda, imaju podneti pismene molbe s dokazima o posjedu vinograda i količine vina, površine i broja čokota, kao i mjestu stanovanja za odobrenje prenosa vina u mjesto stanovanja najdalje do 20. studenoga 1944.

Prijavlivanje se vrši kod ovoga razdjela Samobor-tanska ulica br. 47. i to pismeno.

Prijave — fiskalice dobiju se kod razdjela rizičke straže Samobor.

Neprijavlivanjem vina i rakije vlastitog uroda, pa bilat o s najmanja količina, snosit će proizvođačji kazne od 20.000 do 50.000 Kuna.

Proizvođačji kod prodaje — otuđenja vina, pa bio to poklon, zamjena ili prodaja i slično, dužni su prijaviti otuđenje, te u koliko se ustanovi neprijavljeno otuđenje, snosit će kaznu u jednostrukom iznosu trošarine u koliko se zna za kupca u protivnom dvostrukim iznosom trošarine.

Obćina Samobor nabavit će jednoga bilu raspodjeljiva, pa se postvaju gospodarji, koji bi bili voljni bilu preuzeti na hranu sa propisanim uvjetima, da se do 20. studenoga 1944. prijave kod obćine. Uvjeti se mogu vidjeti u uredu obćine svaki dan sa vrijeme uređivanja sat.

Postvaju se svi mladići rođeni 1923. god. uvrćujući obćine Samobor, a isto tako i stanovnjaci koji ovdje stanuju, a nisu se do sada mogli upisa u stanovništvo sa Državnu radnu službu kod obćine prijaviti, da se prijave nezostavno dana 3. studenoga 1944. sa vrijeme uređ. sat.

Viesti

Unatoč svih dosadanih poziva i proglašavanja imade još dosta veliki broj posjednika zemljišta, koji još do danas nisu prijavili svoj posjed i obrađene površine. — Pozivaju se ovime posljednji put, da ovu prijavu podnesu kod obćine najkasnije do 10. studenoga o. g. jer će se poslije toga roka proti svih neposlušnika kazneno postupiti i bit će najstrožije kažnjeni.

Upozoruje se građanstvo, da su vojne vlasti primjetile, da se u Samoboru ne provada točno zamračenje, već da na večer i u noći imade mnogo stanova koji su razsvjetljeni.

Jer je zamračenje potrebno u interesu očuvanja mjesta od neprijateljskog napadaja, to se građanstvo ovime posljednji puta opominje i poziva, da strogo provada zamračenje, i to u mjesecu studenom od mraka do 7 sati u jutro.

Oružničke okolke obilazit će noću po mjestu, te će svakoga, tko ne će imati podpuno zamračenje uhapsiti i zatvoriti, a drugi dan će biti najosjetljivije kažnjen.

Odredbom kotarske oblasti u Samoboru, određeno je počam od 5. listopada o. g. slobodno kretanje građana unutar žice od 5 sati u jutro do 20 (8) sati na večer, a izvan žice od 5 sati u jutro do 19 (7) sati na večer.

Svi lokali (gostionice, krčme, slikokazi i sl.) imaju se u tim mjestima unutar žice zatvarati u 19.30 (pol 8) sati, dok oni izvan žice u 18.30 (pol 7) sati.

U ostalim mjestima u kotaru dozvoljeno je slobodno kretanje od svitanja do sumraka, t. j. samo preko dana, kada mogu i lokali biti otvoreni.

Iza redarstvenog sata ne smije se nitko od građanskih osoba kretati, jedino se u Samoboru mogu u to vrijeme kretati samo one službene osobe, kojima su u tu svrhu izdane propustnice.

Prekršitelji ovoga bit će strogo kažnjeni globom i zatvorom, a protiv onoga, koji na poziv stražara-vojnika, vojničke ili oružničke obhodnje ne bi htio stati, bit će upotrijebljeno vatreno oružje.

Odlukom Udruženih Električnih Centrala ograničeno je davanje električne struje tako, da Samobor dobiva struju samo po noći i to od 10 sati na večer do 6 u jutro.

Molba obćine za podavanje struje kroz dar, (obćina bi davala tjedno 1 vagon ugljena) nije uspjela.

Da nam Samobor ne ostane bez svjetla, susretljivoću g. Šerif beg Šeher Čehajića dobili smo njegov prijedlog, da će on svoj motor koji mu služi za pogon njegovog mlina na Vrhovčaku, odstupiti obćini za razsvjetu.

Radovi su u toku, izgrađena je potrebna zgrada, mienjaju se stupovi i žice potrebne debljine, pa će za kratko vrijeme, u koliko ne bi nastupile kakve izvanredne nepredvidljive zaprjeke, svi ti radovi biti gotovi i Samobor će imati opet razsvjetu.

Za pogon motora trebati će drva. Kako obćina ne može sama da dađe sva potrebna drva, morat će se ista i kupnjom nabaviti, pa se stoga ovim putem apelira na sve vlasnike luma i ostale potrošače koji su u mogućnosti da odstupe neke količine drva, ta će im biti prema dnevnim cijenama plaćena.

Oni pak potrošači, koji nemaju mogućnosti da dađu drva, plaćati će za 3 mjeseca unapred izračunatu svotu u omaru mjesečnog potroška kilowata računajući na svaki potrošeni kw. i kg suhog i svravg drva.

Uplaćena svota obračunavat će se mjesečno na potrošak struje.

Drva se imade odmah nabaviti i dovesti na mjesto, da se na taj način na vrijeme osigura potrebna količina, kako kasnije nastupom zime ne bi bila dočeka i dovoza drva.

Drva se imade postaviti na obćinsko dvorište. Čim drva se može osigurati, treba ih odmah nabaviti, jer će se ovakvi i takvi, kako će se i osigurati čim drva nabaviti, ali bolje se mora nabaviti, da se gosp. Šerif beg Šeher Čehajić spriječi, da se traži naknadno drva.

Ovakvi čim drva se mogu nabaviti, treba ih odmah nabaviti, jer će se ovakvi i takvi, kako će se i osigurati čim drva nabaviti, ali bolje se mora nabaviti, da se gosp. Šerif beg Šeher Čehajić spriječi, da se traži naknadno drva.

Kako se imade postaviti na obćinsko dvorište, da se drva imade odmah nabaviti i dovesti na mjesto, da se na taj način na vrijeme osigura potrebna količina, kako kasnije nastupom zime ne bi bila dočeka i dovoza drva.

Promaknuća kod Poreznoga ureda u Samoboru.

Naredbom ministra državne riznice promaknuti su: Lucijan Braut, poreznik X.—1. činovnog razreda pri Poreznom uredu Samobor poreznim kontrolorom IX.—1. čin. razreda. — Stjepan Bišeg, pom. poreznik XI.—1. čin. razreda pri Poreznom uredu u Samoboru, poreznikom X.—1. činovnog razreda.

Nadzornik rizničke straže,

Luka Pavičić kod Zupskog nadzorništva rizničke straže u Zagrebu promaknut je za višega nadzornika rizničke straže, VII.—1. činovnoga razreda.

† Šandor pl. Mraović-Grički,

kotarski predstojnik u m., umro je u Zagrebu dne 24. rujna o. g. u 72. godini života. Iz vremena, kad je kao umirovljenik nekoliko godina boravio u Samoboru, ostavio je ovdje lepu uspomenu. I poslije se je rado sjećao Samobora. Bio je brat gde. Karle barunice Ožegović. Obitelji i rodbini naša sućut.

Dar siromasima trgovišta Samobora.

Umjesto vienca na Sve Svete darovala je gđa. Marija Livadić, supruga gimn. ravnateljica i hrvatskoga književnika, 1.000 Kn kao dar siromasima Samobora.

Umjesto vienca na odar pok. Franji Japcu darovali su obćinski činovnici i namještenici 3.500 Kn.

88. godišnjicu života

navršio je 6. o. m. naš sugrađanin ravn. učitelj u m. g. Radko Buzina. Naš vredni starina dočekao je ovaj jubilej duševno svjež i u dobrom zdravlju. — Svečaru naše čestitke!

Dar sirotišta.

Mjesto vienca na odar pok. Franji Japcu darovali su 1.500 Kn službenici rizničke straže u Samoboru.

Mjesto vienca na odar pok. braći Benda darovala je gđa. Dava Zingertlin 2.000 Kn. — Darovateljima najljepše zahvaljuje uprava sirotišta.

† Ivica Račić.

Ovih dana primili su roditelji Ivica Račića u Samoboru obavijest zapovjedništva njegove šifre, da je svoj misađni život dao za slobodu Domovine.

Pokojni Ivica bio je dobar i plemenit drug i hrabar vojnik. — Njegov zapovjednik među ostalim piše: S Vašim sinom sam izgubio jednoga od mojih najboljih vojnika. Uvijek je bio u pomoć svojim drugovima. Uvijek u borbi i to tamo, gdje je bila najteža zadaća.

Sahranjen je sa svim vojničkim počastima na vojničkom groblju u Otočcu.

Viest o smrti Ivica Račića bolno se kosnula njegovih roditelja, te drugova i prijatelja u Samoboru. — Lahka mu biva hrvatska gruda za koju je položio svoj misađni život, a teško rastućim roditeljima naše duboko saućelje!

»Hrvatska pučka knjižnica i čitaonica« u Samoboru.

Povodom poziva ove knjižnice i čitaonice građanstvu da ju pomogne, bilo novčano bilo u naravi, darovao je g. Dragutin Jandričić raznog pišačeg pribora, na lipom daru g. Jandričiću topla hvala.

Savezno a već objavljenim molbama u »Samobor. listu«, ova knjižnica i čitaonica ponovno moli sve prijatelje ove lepe i korisne ustanove, da se je ajete svojim darovima, jer se knjižnica i čitaonica mora boriti a današnjim teškim prilikama, da može podpuno udovoljavati svojim korisnim i lepim ciljevima.

Dar siromašnoj školskoj djeci u Samoboru.

Umjesto vienca na odar pok. Borisu Mataušiću, učeniku II. razreda pučke škole, darovali su supruzi gđa. Anica i g. Franjo Jelenc 2.000 Kn.

Uprava škole toplo zahvaljuje.

Promaknuća.

Odlukom ministarstva narodne prosvjete u Zagrebu, promaknuta je Teresija Kern, učiteljica u Lugu u pučkoj školi u Samoboru te pridijeljena na rad kotarskom školskom čuvateljstvu.

† Franjo Japca.

Nakon duge, teške bolesti preminuo je u Samoboru u 20. godini života Franjo Japca, priglednik rizničke straže u m. i bivši potrošar trg. oćine.

Pokojnik je bio članom »Hrvatske pučke knjižnice i čitaonice« u Samoboru i u tome je svojstva razvio živu i nepopunjavu djelatnost. Uredio je je velikim marom i sa puno da je sve svoje slobodno vrijeme upotrijebio na izdavanje i primanje knjiga, koje je onoga knjižice i pučke škole i tako privredno svojoj školskoj oćini.

»Hrvatska pučka knjižnica i čitaonica« sačuvat će Franji Japcu zahvalnu spomen za sva njegova nastojanja i pregnuća oko unapređivanja ove naše nadasve važne i potrebne prosvjetne ustanove.

Nad otvorenim grobom oprostio se od pokojnika u ime Društva hrvatskih katoličkih muževa kao i u ime pučke čitaonice g. Franjo Mežnarić.

† Boris Mataušić.

U nježnoj dobi, u 9. godini života, umro je Boris Mataušić, učenik II. razreda ovdašnje pučke škole. — Okruživala ga sva ljubav i pažnja njegovih roditelja, koji sada težkom boli oplakuju smrt svoga dobrog djeteta.

Uz brojno občinstvo sprovedli su maloga pokojnika do njegova rana groba školci drugovi i družice obasuvši njegov svježi humak rukovetima cvieća.

Umrila je u Zagrebu

gđa Beatrica Gregorić, učiteljica u m. i supruga pukovnika, u 58. godini života. Pokojnica je službovala u samoborskoj pučkoj školi u godinama 1920. do 1922. Lahka joj zemlja!

H. P. D. »Jeka« na Sesevete.

Na blagdan Sviju Svetih pjevati će u pol 4 popodne muški zbor H. P. D. »Jeka« na grobovima svojih zaslužnih članova zborovode Josipa Vanjeka, predsjednika i zborovode Milana Zjajića te kod Velikog križa za sve ostale pokojnike.

Obavijest.

Obavješćuje se građanstvo Samobora i seljaštvo okolice, da je ponovno započeo milanskim radom g. Josip Kovačićek u Starogradskoj ulici. Nadamo se, da će se poznata savjestnost i čovjekoljubivost g. Kovačićeka ponovno na tom polju rada pokazati.

VOZNI RED ŽELJEZNICE ZAGREB — SAMOBOR

od 1. studenoga 1944. poiaze vlakovi:
Na radne dane iz Samobora: 7.00, 12.15, 14.15, 16.00 sati;
Na radne dane iz Zagreba: 9.00, 12.15, 14.15 i 16.00 s.
Na ned. i blag.: iz Samobora: 7.00, 10.50, 14.30, 16.00 s;
Na ned. i blag. iz Zagreba: 8.45, 13.00, 16.00 sati.

VJENCANI U MJESECU LISTOPADU

g. Josip Kovačić, Josip Šuflija i A. Horvat

UMRLI U MJESECU LISTOPADU

Josip Šuflija, Otruševac, rođ. 1941.; Josip Hribar, Bregana, rođ. 1943.; Ana Jurec, Vrbovec, rođ. 1927.; Franjo Horvat, Podvrh, rođ. 1944.; Franjo Japec, Samobor, rođ. 1885.; Andeja Celizlić, Klokočevac, rođ. 1944.; Josip Runtas, Dubrava, rođ. 1922.; Anka Lepšin, Podvrh, rođ. 1880.; Boris Mataušić, Samobor, rođ. 1936.; Josip Ocvirek, Podvrh, rođ. 1921.; Marko Bošnjak, Klokočevac, rođ. 1875.; Stjepan Remus, Otruševac, rođ. 1943.; Katica Celizlić, Klokočevac, rođ. 1943.; Josip Geušić, Cerje, rođ. 1915.; Anastazija Zijal, Breg. Selo, rođ. 1874.; Anastazija Kupres, M. Rakovica, 1926.; Juro Horvat, Gradna, rođ. 1944.

PROSVJETA.

»Popevka od Samobora«.

G. dr. Josip Andrić osvrnuo se u »Obitelji« na ove pjesme. On među ostalim kaže: Bogumil Toni, pjesnik nježne dječje duše i slikar jednostavnih pjesničkih pastela, dao je u ovoj knjizi u lakoj, intimnoj kajkavskoj pjesničkoj dikciji 16. pjesama o značajnim osobama iz prošlosti Samobora, te 18. pjesama o znamenitostima i prirodnim osebinama toga hrvatskoga grada i njegove okolice. Te se pjesme ugodno čitaju, te jednostavnost njihova oblika i neprikrivenost pjesničkog izražaja bude u čitaocu duši zadovoljstvo, kakovo osjećamo nad nečim, što nam veoma prija.

SPORT

Na avršetku nogometne sezone god. 1944. zahvaljujemo se svim našim darovateljima kao i članovima koji su svojim doprinosima podpomagali klub u njegovom radu, te time u sadanje teško vrijeme zadužili uvelike naš samoborski sport.

pozivaju se svi igrači H. R. S. K. »Samobor« da u nedjelju dne 5. studenoga 1944. vrate sve rekvizite koji se kod njih nalaze radi sastava imovnika, te radi pranja i popravka u klubskoj avlačionici g. Valent Franje od 9—12 sati prije podna. Odber.

DUBOKA DJEČJA KOLICA u vrlo dobrom stanju prodaju se. — Uptitati Švarić, Samostanska ulica 17.

Javljamo svim prijateljima i znancima tužnu vijest, da je naš neprežaljeni sin, odnosno brat i šogor

Ivan Račić

dimnjačarski pomoćnik, rođen 19. IX. 1925. poginuo u borbi za domovinu negdje u Lici 10. kolovoza o. g.

Mrtvo tijelo sahranjeno je na vojnič. groblju u Otočcu.

Sv. misa odslužena je 17. rujna u crkvi sv. Anastazije u Samoboru.

Račić Filip, otac

Račić Ana rođ. Janbiški, majka

Novak Anastazija, sestra

Novak Vjekoslav, šogor

JAVNA ZAHVALA

Najtoplija hvala svim prijateljima, znancima i rođacima koji su dragog mi supruga

Franju Japeca

do zadnjeg počivališta sprovedli, odar mu cviećem okitili i svoju mi sućut izrazili.

Napose hvala članovima »Hrvatske pučke knjižnice i čitaonice« i Hrvat. katoličkim muževima koji ga do hladna groba sprovedoše te g. Mežnariću, koji se lepim riečima u ime ovih društava od pokojnika oprostio.

Još jednom svima hvala.

Jelka Japec, supruga

JAVNA ZAHVALA

Shrvani teškom boli i tugom zbog prerane i nenadane smrti našeg milog i nezaboravnog sina

Borisa

od srca zahvaljujemo cijeloj rodbini, koja nam je za vrijeme kratke ali teške bolesti pritekla u pomoć, kao i svima, koji su nam u našoj prevelikoj tuzi i žalosti iskazali sućut, te odar dragog nam pokojnika okitili cviećima i vijencima, kao i svima onima, koji su ga odpratili na vojni počivalište i iskazali mu time nedajne počast.

Neka bude uredna hvala g. dru. Anguru koji je za cijelog života našeg dragog pokojnika uvijek bio pripravan da mu pomogne na svakom koraku, kao i g. dru. Megeta.

Ozobita hvala neka bude samoborskim učiteljima, koje ga je poučavalo na vrijeme njegovosti i koje je nastojalo da mu objasni smisao ispraćaj. — Još jednom svima uredna hvala i od Boga plaća.

U Samoboru, 13. listopada 1944.

Franjo i Dava Mataušić, roditelji